

Ramlösa Badeanstalt.

Ramlösadalen med Varmbadshuset.

Det bekjendte Etablissement "Ramlösa Helsobrunn og Vandkuranstalt" er i Aar gaet over paa danske Hænder. De ny Ejere havde sidste Søndag indbudt en stor Mængde Mennesker, deriblandt navnlig Repræsentanter for Lægestanden og Pressen, til en Indvielsesfest.

Kl. 9½ dampede man saa af fra Kjøbenhavn. Himlen var stærkt overtrukket, og efter kort Tids Forløb bestemte den sig yderligere allernaadigst til at nedsende en tæt og egentlig ikke oplivende Regn.

Sidste Gang, jeg for min Part havde gjæstet Badestedet, var en brændende hed Sommerdag for nogle Aar siden. Fra den lille Banestation, en ti Minutters Vej fra Helsingborg, forfulgte den Dag en utaalelig Tjærestank os helt op i Anstaltens Park, som laa med gulsvedne, sandede Græsplæner og gispede efter Vejret i det ubarmhjertige Sollys. Inde paa den tarvelige Restauration forsikredes det under en Strøm af "Kors bevar's", at Herskabet kunde faa Alt, hvad Herskabet blot vilde ønske sig; men det viste sig, at "herskabelige" Ønsker herovre ikke forudsattes at strække sig stort videre end til almindelig Landsbykro-Kost. Mere lod sig ialfald ikke opdrive.

Mennesker saae man ingen af. Med Timers Mellemrum kom en Tjenestepige ned til Kilden, som vælder ud af Klippen, og fyldte en Vandkaraffel med Vand; hun mindede om Tordenskjolds dubiøse ene Mand, der marcherede rundt i Byen og forestillede Armé. Hvor man end søgte hen, laa Kjedsomheden i Luften som i tunge Lag; der var noget trøstesløst Opgivet over det Hele, som havde ikke blot Verden opgivet Anstalten, men ogsaa Anstalten opgivet Verden.

Det var da ikke med store Forventninger, jeg gjensaa Stedet. Men der var unægtelig sket en overraskende Forvandling. Naturligvis fik det første Indtryk i Søndags lidt livligere Farver, ved at vi marcherede ind, en hundrede Mand i Følge, med Musik i Spidsen og under Kanonsalut, medens paa hver sin Side af Indgangen en liberiklædt Tjener stod "ret" med Haanden ved Huen, og medens selve Anstaltens Inspektør, i Galla og med blottet Hoved, højtidsfuldt greben, bøjede sig for vort lange Tog. En slig Modtagelse forsoner altid med en Del; af lutter Interesse f. Ex. for hvorledes Regndraaberne sænkede sig paa

Inspektørens udækte Isse, glemte vi rent, at Regnen ogsaa sænkede sig over os.

Imidlertid var der jo under det efterfølgende syv, otte Timers Ophold Stunder nok til at blive "kritisk" igjen, og ogsaa Anledning nok dertil, thi man maa erindre, at der var nogle og firsindstyve Danske at tale med, det vil sige: Mennesker, for hvem det er næsten fysisk Umulighed at sige "smukt", uden strax efter at fortsætte med et "m e n . . ."

Det gunstige Indtryk voxede alligevel snarere i Styrke, end det aftog. Jo nærmere og flittigere man saa Naturomgivelserne efter i Sømmene, desto flere Skjønheder aabenbarede de; og jo længere man drog omkring til Gymnastikhus, Brøndsalon, Dandse-Estrade med Butikker, Varmbadshus, Kottager, Pavilloner, Retavration, desto stærkere paatrængte sig Een Følelsen af, at her var kommet nyt Røre, at man anstrengte sig baade med Flid og Smag for at drager-Folk til Ramlösa.

Tornerose havde aabenbart faaet gnedet den kjedsommelige Søvn af Øjnene og forberedte sig paa at leve Livet i Stedet for som tidligere at døse det hen.

Det sporedes overalt paa det talrige, og opmærksomme tjenende Personale, blandt hvilket, nogle kvikke uniformerede Smaadrenge gjorde særlig god Figur. Paa de tiltalende Nybygninger, i en af hvilke det endog er Hensigten at give Theaterforestillinger o.s.v., paa det morsomme og kokette ny Springvand som modtager En, strax før man træder ind under den aabne Pavillon foran "Brønden", endelig paa de velholdte Gange og de ny anlagte Udsigtspladser.

Selv Parken med dens mageløse Træbestand, og dens mange karakteristiske Partier lod ligesom til at være blevet "fixet op", dog kan det nok være, at her havde den store og uovertrufne Arrangør, Foraaret, fortrinsvis Æren af det lyse og livlige Indtryk, som Alt gjorde.

Terrænet er et Højdedrag som i Midten gjennemskjæres af en dyb Dal med næsten lodret stejle Sider. Snart er disse Sider nøgne grønligt-gule Ler-Vægge, hvor det jernholdige Vand pibler ud; snart igjen er de dækkede af et frodigt Grønt. En Aa snoer sig hen gennem Dalen, dybe Kløfter skjærer sig ind fra den i Plateauet. Der er stille, lune Pletter; og saa atter halve Bjergformationer med vildt romantisk Anstrøg.

Paa den sydlige Del af Højdedraget, i Læ for Nord- og Nordvestvindene, ligger Kottagerne spredte, skærmede mod den for Skrantende og Syge saa uheldsvangre skarpe Blæst, men dog ikke stængt ude fra Solskinnet. Desuden er der helt nede ved Sundet, hvor Søbadehusene ligger, en særdeles interessant Strækning Jord. Man sætter sig paa en Sofa-Sporvogn, trukken af en Hest, og ruller først et Stykke afsted gennem en skyggefuld Allé. Saa faar man en lille Stund de sparsomme Marker med deres spredte Smaahuse tæt ind paa Siden af sig; Egnen bliver mere og mere øde, og med Et er man inde paa Flyvesandets Enemærker. Det titter frem i store graahvide Flager mellem den sortbrune Lyng; lav, forkrøblet Naaleskov skygger tungsindigt oven over; og op mellem dens forpjudskede Duske vifter spinkle smaa Birkestammer med deres fine, lysegrønne Blade. Disse zarte, glade Birketræer gjør en forunderlig Effekt i al den megen lavtrykte Uhygge, selv Egnen omkring Tisvilde har ikke et saa ejendommeligt og fængslende Præg.

Vi var blevet delt i Søndags i flere Hold. Lægerne drog f. Ex. rundt med én Fører og besaa de forskjellige Ting som har til Formaal at Gjøre Opholdet derovre frugtbringende for de virkelig Syge; Journalisterne og de sceniske Kunstnere samt de, som gav sig ud for at være Noget i den Retning, fulgte med en Anden, omkring i Kottagerne og ind til Damp-Badekasser, Badebassiner samt Styrtebade af allo mulige Arter. Men tilsidst samledes Alle i skjøn Endrægtighed i det store Badehotel. En bred og høj Trappe fører op til en rummelig Vestibule. Paa dennes venstre Side ligger en mægtig Spisesal; til Højre har man Damernes hyggelige Modtagelsessalon med blaat betrukne Møbler, og lige i Udkanten af Fløjen den store Konversations- og Koncertsal med Gueridon midt paa Gulvet, magelige Lænestole, Koncertribune etc.

Billardværelse findes paa 1ste Sal; Resten af den og af 2den Sal optages af

Gjæsteværelser. Hotellets flade Tag er dog Perlen af det Altsammen: der er en Udsigt deroppe fra, som til en vis Grad overtræffer det vidunderlige Skue, man har fra Marienlyst Slot.

Bagved Hotellet strækker sig store Plæner, formodentlig forbeholdt Dyrkerne af en ildfuld Croquet, lawn tennis, Ringspil eller hvad det nu kan falde ud til; lige for ser man ud over Mylderet af Parkens Træer med deres rigt nuancerede Løv, Ask, Elm, Bøg, Birk, Fyr, Eg i en hel lille Uendelighed; og til Siden, ovre bag Markerne og den smalle Kratstrimmel, breder Sundet sig i al sin Pragt, med Sejlere i Flok med Sjællands Kyst saa nær, som var den til at gribe fat i for et Par forsvarlige Kæmpearme. . .

Det er nok værd at sidde déroppe en mild og stille Maaneskinsaften og at lade Blikket, travlt som en Bi, indsuge Skjønhedens Honning af hvert af dette vidtstrakte Panoramas skiftende Dele.

Naa og saa til Syvende sidst: det, uden hvilket selv Helte er Ingenting? Ja – tør man slutte fra Indvielsesmiddagen i Søndags, er der i saa Henseende ikke længere Fare for gammel dansk Heltekraft ved at begive sig til Helsobrunnen. Thi Kors bevar's! nu kan et "Herskab" i Virkeligheden faa om end maaske ikke alle, saa dog alle rimelige Ønsker opfyldt.

Søbadehuset ved Ramlösa.

----- oOo -----

Artiklens forfatter har underskrevet sig med pseudonymet, det lille bogstav: r.
De indsatte to billeder ledsagede den originale artikel i ugebladet "Nutiden".

Billeder og tekst er fra ugebladet "Nutiden" søndag den 28. maj 1882, siderne 350 samt 352.
Redaktører: Vilhelm Møller og R. Kaufmann. - Udgivet af Hoffensberg og Trap.